

KONKURENTSIPOLIITIKA

ELi konkurentsieeskirjade peamine eesmärk on võimaldada liidu siseturul kui ELi kodanike, ettevõtjate ja kogu ühiskonna heaolu peamisel edendajal nõuetekohaselt toimida. Selleks sisaldab Euroopa Liidu toimimise leping (edaspidi „ELi toimimise leping“) eeskirju, mille eesmärk on vältida siseturul konkurentsipiiranguid ja -moonutusi. Täpsemalt keelatakse sellega ettevõtjatevahelised konkurentsivastased kokkulepped ja turgu valitsevate ettevõtjate poolne turuseisundi kuritarvitamine, mis võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust. Lisaks jälgib Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) ELi mõõtmega ühinemisi ja ülevõtmisi ning need võidakse keelata, kui nende tulemusel konkurents märkimisväärselt väheneks. Lisaks on konkurentsi moonutava riigiabi andmine teatavatele ettevõtetele või toodetele keelatud, kuigi mõnel juhul võib see siiski lubatud olla. Teatavate eranditega kehtivad konkurentsieeskirjad ka riigi osalusega äriühingute, avalike teenuste ja üldhuviteenuste suhtes.

ÕIGUSLIK ALUS

- ELi toimimise lepingu artiklid 101–109 ning protokoll nr 27 siseturu ja konkurentsi kohta, milles täpsustatakse, et Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 3 määratletud siseturg hõlmab lahutamatu osana ausa konkurentsi süsteemi;
- ühinemismäärus (nõukogu määrus (EÜ) nr 139/2004) ja selle rakenduseeskirjad (komisjoni määrus (EÜ) nr 802/2004);
- ELi toimimise lepingu artiklid 37, 106 ja 345 riigi osalusega äriühingute kohta, samuti ELi toimimise lepingu artiklid 14, 59, 93, 106, 107, 108 ja 114 avalike teenuste, üldhuviteenuste ja üldist majandushuvi pakkuvate teenuste kohta; protokoll nr 26 üldhuviteenuste kohta; Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 36.

EESMÄRGID

ELi konkurentsieeskirjade põhieesmärk on tagada siseturu nõuetekohane toimimine. Tõhus konkurents võimaldab ettevõtjatel konkureerida võrdsetel tingimustel kõigis liikmesriikides, avaldades neile samal ajal survet, et nad püüaksid pidevalt pakkuda tarbijatele parimaid võimalikke tooteid parima võimaliku hinnaga. See omakorda edendab innovatsiooni ja pikaajalist majanduskasvu. Konkurentsipoliitika on seega peamine vahend vaba ja dünaamilise siseturu saavutamiseks ning üldise majandusliku heaolu edendamiseks. ELi konkurentsipoliitikat kohaldatakse ka siseturul tegutsevate kolmandate riikide ettevõtjate suhtes.

Ühiskondlikud, majanduslikud, geopoliitilised ja tehnoloogilised muutused tekitavad ELi konkurentsipoliitikale pidevalt uusi väljakutseid. Sellised uued arengud sunnivad poliitikakujundajaid hindama, kas praegused konkurentsipoliitika vahendid pakuvad endiselt mõjusaid vahendeid selle poliitika üldeesmärgi saavutamiseks või kas neid on vaja kohandada. See protsess moodustab olulise osa 2019. aasta detsembris ametisse asunud Euroopa Komisjoni uue koosseisu tööst. Eelkõige on komisjon võtnud endale ambitsioonika ülesande töötada välja uus Euroopa tööstusstrateegia ja edendada monopolidevastaste eeskirjade ning ühinemisi ja riigiabi käsitlevate eeskirjade läbivaatamist.

KONKURENTSIPOLIITIKA VAHENDID

Üldjoontes hõlmavad ELi konkurentsipoliitika vahendid monopolidevastaseid eeskirju ja ühinemiste kontrolli, riigiabi ning riigi osalusega äriühinguid ja teenuseid käsitlevaid eeskirju. Monopolivastase võitluse haru eesmärk on taastada konkurentsitingimused, kui ettevõtjate ebasobiv käitumine (nt kartellid või turgu valitseva seisundi kuritarvitamine) põhjustab konkurentsimoonutusi. Konkurentsipoliitika vahendite ennetav osa hõlmab ühinemiste kontrolli ja riigiabi eeskirju. Ühinemiste kontrolli eesmärk on ennetada võimalikke konkurentsimoonutusi, hinnates eelnevalt, kas võimalikul ühinemisel või omandamisel võib olla konkurentsivastane mõju. Riigiabi eeskirjade eesmärk on vältida riigi põhjendamatu sekkumist, kui teatavate ettevõtjate või sektorite sooduskohtlemine moonutab või tõenäoliselt moonutab konkurentsi ja kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Üldist majandushuvi pakkuvad teenused on kodanike jaoks eriti tähtsad ja nende suhtes kohaldatakse riigiabi kontekstis erieeskirju, et edendada sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust, kõrget kvaliteeti, turvalisust ja taskukohasust ning võrdset kohtlemist.

A. Konkurentsi piiravate kokkulepete sõlmimise üldine keeld (ELi toimimise lepingu artikkel 101)

Kui omavahel konkureerimise asemel lepiksid ettevõtjad kokku konkurentsi vähendamises, moonutaks see võrdseid võimalusi ning kahjustaks omakorda tarbijaid ja teisi ettevõtjaid. Seetõttu on keelatud (lõige 1) ja algusest peale tühised (lõige 2) kõik ettevõtjatevahelised kokkulepped, mille eesmärgiks või tagajärjeks on konkurentsi moonutamine ning mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust. See hõlmab näiteks selgesõnalisi kokkuleppeid (nt kartellid) ja kooskõlastatud tegevust hindade kehtestamiseks või toodangu piiramiseks või turu jagamist ettevõtjate vahel (seda nimetatakse ka territoriaalse kaitse klausliks). Seda liiki kokkuleppeid käsitatakse alati konkurentsi kahjustavatena ja seetõttu on need eranditult keelatud.

Teisest küljest võib teha erandi muud liiki kokkulepetele, tingimusel et need aitavad parandada kaupade tootmist või turustamist või edendada tehnilist või majanduslikku progressi. Näiteks võivad märkimisväärset majanduslikku kasu tuua ettevõtjatevahelised kokkulepped kulude või riskide jagamise kohta või innovatsiooni kiirendamise kohta teadus- ja arendustegevuse alase koostöö kaudu. Sellise erandi tegemise tingimusteks on see, et tarbijad saavad sellest tulenevast kasust õiglase osa, kokkuleppega ei kehtestata ebavajalikke piiranguid ning seeläbi ei kõrvaldata konkurentsi kõnesolevate toodete olulise osa suhtes (lõige 3). Selle asemel, et

teha niisuguseid erandeid juhtumipõhiselt, reguleeritakse neid kõige sagedamini grupierandi määrustega.

Need määrused hõlmavad sisuliselt sarnaste, konkurentsi tavaliselt võrreldavalt mõjutavate üksikkokkulepete grupe. Kui võib eeldada, et üks neist gruppidest täidab korrapäraselt ELi toimimise lepingu artikli 101 lõikes 3 sätestatud erandi tegemise tingimusi, võib talle teha ELi toimimise lepingu artikli 101 lõikes 1 sätestatud keelust grupierandi. Komisjon vaatab sellised grupierandid korrapäraselt läbi. Näiteks vaatab komisjon praegu läbi [vertikaalse grupierandi määrust](#)^[1] ja asjakohaseid suuniseid. Läbivaatamise eesmärk on teha kindlaks, kas määruks võetakse endiselt nõuetekohaselt arvesse turul toimuvaid arenguid, eelkõige internetimüügi suurenenud tähtsust ja uute turuosaliste, näiteks veebiplatvormide esilekerkimist.

Lisaks ei loeta teatavaid kokkuleppeid rikkumisteks, kui need on vähetähtsad ja mõjutavad turgu vähe (*de minimis* põhimõte), isegi kui need ei vasta ELi toimimise lepingu artikli 101 lõikes 3 sätestatud erandi tegemise tingimustele (nn vähetähtsad kokkulepped). Niisuguseid kokkuleppeid peetakse sageli väikese ja keskmise suurusega ettevõtjate vahelisele koostööle kasulikuks. Siiski ei saa pidada [vähetähtsateks](#)^[2] kokkuleppeid, mille eesmärk on piirata konkurentsi.

Kartellijuhtumi kohta tõendite kogumine ja juhtumi edukas lõpuleviimine ei ole täitevasutuste jaoks lihtne ülesanne. ELi konkurentsiõiguses on seetõttu ette nähtud teatavad stimuleerivad mehhanismid, et suurendada jõustamisprotsessi tõhusust:

- „[leebema kohtlemise programmiga](#)“^[3] nähakse ette raamistik, et premeerida ettevõtjaid, kes vabatahtlikult teatavad komisjonile kartelli olemasolust ja esitavad tõendeid rikkumise tõendamiseks. Selline koostöö võib õigustada trahvide vähendamist komisjoni poolt, sõltuvalt esitatud teabe ajastusest ja lisaväärtusest;
- „[kokkuleppemenetlust kartellide puhul](#)“^[4] kasutatakse selleks, et [kiirendada](#) kartelliga seotud otsuse vastuvõtmise menetlust, kui pooled tunnistavad väidetavat rikkumist vastutasuks trahvi 10 % vähendamise eest.

B. Turgu valitseva seisundi kuritarvitamise keeld (ELi toimimise lepingu artikkel 102)

Kui ettevõtja, kellel on asjaomasel turul jõupositsioon (turgu valitsev seisund), kuritarvitaks seda seisundit (nt küsides klientidelt ülemäära kõrget hinda), tekitaks see kahju nii tarbijatele kui ka konkurentidele. Seepärast on selline käitumine ELi konkurentsiõiguse kohaselt keelatud. Üks silmapaistvamaid turgu valitseva seisundi kuritarvitamise juhtumeid kulmineerus [2004. aasta otsusega Microsofti juhtumi kohta](#)^[5]. Komisjon leidis, et Microsoft oli kuritarvitanud oma turgu valitsevat

[1]20. aprilli 2010. aasta määrus (EL) nr 330/2010 Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki vertikaalsete kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, ELT L 102, 23.4.2010, lk 1.

[2]Komisjoni teatis „Teatis vähetähtsate kokkulepete kohta, mis ei piira märgatavalt konkurentsi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 1 kohaselt (*de minimis*)“, ELT C 291, 30.8.2014, lk 1.

[3]Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul, ELT C 298, 8.12.2006, lk 17, viimati muudetud 2015. aastal, ELT C 256, 5.8.2015, lk 1.

[4]30. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 622/2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 773/2004, seoses kokkuleppemenetluste teostamisega kartellide puhul, ELT L 171, 1.7.2008, lk 3, ja komisjoni teatis, mis käsitleb kokkuleppemenetluse läbiviimist kartellidega seotud otsuste puhul, mis on võetud vastu vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artiklitele 7 ja 23 (kokkuleppemenetluse läbiviimist käsitlev teatis), ELT C 167, 2.7.2008, lk 1.

[5]Juhtum nr COMP/C-3/37.792 – Microsoft.

seisundit personaalarvutite operatsioonisüsteemide puhul, varjates oma konkurentide eest koostalitlusvõime seisukohast olulist teavet, mis tähendab, et konkureerivate operatsioonisüsteemide pakkujad ei saanud tõhusalt konkureerida.

Mõiste „turgu valitsev seisund“ tähendab olukorda, kus ettevõtja majanduslik võim annab talle võimaluse takistada tõhusa konkurentsi säilimist asjaomasel turul, andes sellele ettevõtjale võimaluse käituda märkimisväärses ulatuses sõltumatult oma konkurentidest, klientidest [ja lõppkokkuvõttes tarbijatest](#)^[6]. Turgu valitsev seisund määratakse kindlaks kogu siseturgu või selle osa valitseva seisundi põhjal. Vastava asjaomase turu ulatus sõltub toote olemusest, alternatiivsete toodete olemasolust ning tarbijate käitumisest ja nende valmisolekust minna üle alternatiivsetele toodetele.

Turgu valitsev seisund ei ole iseenesest ELi konkurentsiõiguse rikkumine ja sellise seisundi omajatel on lubatud konkureerida kõigi teiste äriühingutega võrdsetel tingimustel. Turgu valitsev seisund paneb ettevõtjale siiski erilise kohustuse tagada, et tema tegevus ei moonutaks konkurentsi. See tähendab, et sama tegevus ei pruugi tingimata olla ebaseaduslik, kui sellega tegeleb ettevõtja, kes ei ole turgu valitsevas seisundis. Turgu valitseva seisundi kuritarvitamiseks loetakse näiteks hindade kehtestamist alla omahinna (röövellik hinnakujundus), ülemääraste hindade kehtestamist, seosmüüki ja komplektina müüki ning teatavate vastaspooltega suhtlemisest keeldumist. ELi toimimise lepingu artiklis 102 on toodud vaid mittetäielik loetelu kuritarvituste näidetest.

C. Ühinemiskontrolli menetlus

Ühinemised ja omandamised võivad olla ettevõtjatele ja majandusele tervikuna kasulikud, kuna need võivad luua tõhusust, sünergia ja mastaabisäästu. Kui nende tulemusel tugevneb aga turuvõim või suureneb turu kontsentratsioon, võivad need ka nõrgendada konkurentsi. Seetõttu tuleb teatavad ühinemised ja omandamised läbi vaadata ning neid ei tohi enne loa andmist lõpule viia.

Määruses (EÜ) nr 139/2004 on sätestatud, et koondumine, mis eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu takistaks märkimisväärselt konkurentsi ühisturul või selle olulises osas, kuulutatakse ühisturuga kokkusobimatuks (artikli 2 lõige 3). Komisjoni tuleb kavandatavast ühinemisest teavitada, kui ühinemisel tekib äriühing ületab teatavad künnised (nn ühenduse seisukohalt oluline koondumine). Nendest künnistest allapoole jäädes võivad ühinemise läbi vaadata riiklikud konkurentsiasutused. Ühinemiskontrolli eeskirju kohaldatakse ka väljaspool ELi asuvate äriühingute suhtes, kui nad tegutsevad siseturul.

Läbivaatamismenetlus käivitub, kui omandatakse kontroll teise ettevõtja üle (artikli 3 lõige 1). Pärast seda, kui komisjon on hinnanud ühinemise tõenäolist mõju konkurentstile, võib ta ühinemise heaks kiita või tagasi lükata või anda heakskiidu, kui on täidetud teatavad tingimused ja kohustused (artikkel 8). Süsteemset järelkontrolli ega sidusettevõtjate eraldamist ei toimu.

[6]Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas 27/76, United Brands.

Komisjon korraldas 2014. aastal [ELi ettevõtjate ühinemiste kontrolli eeskirjade](#)^[7] võimalike muudatuste osas konsultatsiooni, mille eesmärk oli parandada eeskirjade koosmõju nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil. Selle protsessi tulemus ei ole veel teada.

D. Riigiabi andmise keeld (ELi toimimise lepingu artikkel 107)

ELi toimimise leping sisaldab riigiabi andmise üldist keeldu (lõige 1), et vältida siseturul konkurentsimoonutusi, mis võivad tuleneda teatavatele äriühingutele valikuliste eeliste andmisest. Igasugune liikmesriikide poolt otse antav abi (nt tagastamatu abi, sooduslaenud, maksu- ja tollimaksuvabastused ning laenutagatised) on keelatud. Samuti on keelatud mis tahes muud soodustused, mida antakse sooduskohtlemisena teatavatele ettevõtjatele või sektoritele ning mis moonutavad või võivad moonutada konkurentsi ja kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

ELi toimimise leping jätab ruumi sellest üldisest keelust teatud erandite tegemiseks, kui neid saab põhjendada konkreetsete üldiste poliitikaeesmärkidega (lõiked 2 ja 3), näiteks majanduses tõsiste häirete kõrvaldamine või üleeuroopalised huvid. Hiljutine näide riigiabist, mida lubati majanduses tõsiste häirete kõrvaldamiseks, on pankade toetamise meetmed [ülemaailmse finantskriisi](#)^[8] kontekstis. Pankadele antud toetused olid vajalikud finantsstabiilsuse tagamiseks ja selleks, et vältida konkreetse finantsasutuse maksejõuetusest tulenevat olulist negatiivset ülekanduvat mõju kogu finantssüsteemile. Sarnaseid samme on astunud ka COVID-19 kriisi kontekstis.

Liikmesriigid peavad teatama komisjonile mis tahes kavandatavast riigiabist, välja arvatud juhul, kui see on hõlmatud üldise grupierandiga (nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 800/2008) või kui selle suhtes kohaldatakse de minimis põhimõtet. Riigiabimeedet saab rakendada ainult juhul, kui komisjon on selle heaks kiitnud. Komisjonil on ka õigus siseturuga kokkusobimatu riigiabi tagasi nõuda. Teatavate ettevõtjate maksualast sooduskohtlemist mõnedes liikmesriikides on komisjon mitmes otsuses lugenud lubamatuks riigiabiks, mis tuleb tagasi nõuda. Nii otsustas komisjon 2016. aastal, et lirimaa peab Apple'ilt 13 miljardi euro ulatuses maksu tagantjärele sisse nõudma. Nii Apple kui ka lirimaa on selle otsuse vaidlustanud ja sellekohane kohtuasi on pooleli.

E. Üldist majandushuvi pakkuvad teenused

Mõnes liikmesriigis osutavad teatavaid olulisi teenuseid (nt elekter, post ja raudteetransport) ikka veel riigi osalusega äriühingud või ametiasutuste kontrollitavad ettevõtjad. Selliseid teenuseid peetakse üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks ja nende suhtes kohaldatakse ELi riigiabi raamistiku kontekstis erieeskirju. Üldist majandushuvi pakkuvad teenused on kodanike jaoks erilise tähtsusega majandustegevus, mida turujõud üksi ei pakuks või vähemalt mitte kõigile valimatult kättesaadavate taskukohaste teenuste kujul. ELi toimimise lepingus rõhutatakse selliste teenuste, nende mitmekesisuse, riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste laiaulatusliku kaalutusõiguse ja üldise juurdepääsu tähtsust. Ka põhiõiguste harta

[7]Komisjoni [valge raamat „ELi ettevõtjate ühinemise kontrolli tõhustamine“](#) (COM(2014)0449).

[8]Vt nt komisjoni teatis riigiabieeskirjade kohaldamise kohta alates 1. augustist 2013 finantskriisi kontekstis pankade kasuks võetavate toetusmeetmete suhtes („Pangandusteatis“), ELT C 216, 30.7.2013, lk 1. Sellele eelnes veel kuus teatist, mis käsitlesid täiendavaid riigiabi meetmeid kriisi kontekstis („kriisiteatised“).

artiklis 36 tunnustatakse Euroopa kodanike võimalust kasutada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid, et edendada liidu sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust.

EESKIRJADE TÄITMISE TAGAMINE

ELi konkurentsieeskirjade range ja tulemuslik jõustamine on konkurentsipoliitika eesmärkide saavutamise tagamiseks väga oluline. Nende eeskirjade nõuetekohase kohaldamise eest vastutab peamiselt komisjon ning tal on ulatuslikud kontrolli- ja jõustamisvolitused.

Lisaks on liikmesriikide konkurentsiasutused monopolidevastase võitluse raames (ELi toimimise lepingu artiklid 101 ja 102) võtnud endale alates 1. maist 2004 mõned konkurentsieeskirjade täitmise tagamise ülesanded. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1/2003 anti liikmesriikide konkurentsiasutustele ja kohtutele suurem jõustamisroll, mida tugevdati veelgi [direktiiviga \(EL\) 2019/1](#)^[9]. Sellises detsentraliseeritud täitmise tagamise kontekstis on väga oluline tõhus koordineerimine riiklike ja Euroopa konkurentsiasutuste vahel. Seetõttu toimib liikmesriikide konkurentsiasutustest ja komisjonist koosnev Euroopa konkurentsivõrgustik teabevahetuse platvormina, mille eesmärk on parandada konkurentsieeskirjade jõustamise koordineerimist.

Monopolivastase võitluse valdkonnas võeti 2014. aastal vastu [kahju hüvitamise hagide direktiiv](#)^[10], et suurendada hoiatavat mõju keelatud kokkulepete (kartellid ja turgu valitseva seisundi kuritarvitamine) vastu ning pakkuda tarbijatele paremat kaitset. Direktiiv hõlbustab kodanikele või teistele ettevõtjatele konkurentsioiguse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist. Komisjoni aruannet direktiivi rakendamise kohta on oodata 2020. aastal.

EUROOPA PARLAMENDI ROLL

Konkurentsipoliitika puhul on parlamendi peamine roll täitevvõimu tegevuse kontrollimine. Komisjoni konkurentsivolinik astub mitu korda aastas parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni (ECON) ette, et selgitada järgitavat poliitikat ja arutada konkreetseid otsuseid.

Konkurentsipoliitikat käsitlevate õigusaktide vastuvõtmises osaleb parlament tavaliselt ainult nõuandemenetluse kaudu. Parlamendi mõju on seega komisjoni ja nõukogu mõjuga võrreldes piiratud. Muu hulgas oma iga-aastastes resolutsioonides Euroopa Komisjoni konkurentsipoliitika aastaaruande kohta on parlament korduvalt nõudnud, et seadusandlikku tavamenetlust laiendataks ka konkurentsioigusele.

Hiljuti kohaldati eespool mainitud kahju hüvitamise hagnosisid käsitleva direktiivi ja liikmesriikide konkurentsiasutustele suuremate volituste andmise direktiivi puhul seadusandlikku tavamenetlust. Mõlemal juhul toimus Euroopa Parlament (majandus- ja rahanduskomisjoni kui vastutava komisjoni juhtimisel) kaasseadusandjana. Euroopa Parlamendi liikmete jaoks oli oluline saavutada, et tarbijatele hüvitatakse kantud kahjud

[9]ELT L 11, 14.1.2019, lk 3. Direktiiv kehtib alates 3. veebruarist 2019 ja see peab saama liikmesriikides seaduseks hiljemalt 4. veebruariks 2021.

[10]Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta direktiiv 2014/104/EL teatavate eeskirjade kohta, millega reguleeritakse liikmesriikide õiguse kohaseid kahju hüvitamise hagnosisid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumise korral, ELT L 349, 5.12.2014, lk 1.

täielikult, kuid samal ajal ka tagada, et välditakse ülemäärast hüvitamist. Tarbijate huvisid silmas pidades saavutasid Euroopa Parlamendi liikmed, et liikmesriikide konkurentsiasutuste otsuseid tunnustatakse *prima facie* tõendina konkurentsioiguse rikkumise kohta. Samuti toonitasid nad, et konkurentsiasutuste jaoks on oluline tohtida kohaldada konkursimenetlustes ajutisi meetmeid.

Parlamendi kaheksanda koosseisu ametiajal analüüsis maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete erikomisjon (TAXE 1, TAXE 2 ja TAXE 3) meetmeid, mis on võetud selleks, et hinnata liikmesriikide maksualaste eelotsuste vastavust riigiabi eeskirjadele, ning võimalust täpsustada vastastikuse teabevahetuse eeskirju.

Parlament jätkab konkurentsipoliitika arengu ja komisjoni selles valdkonnas tehtava töö jälgimist. ECON-komisjoni konkurentsipoliitika töörühm ja parlamendi iga-aastased resolutsioonid komisjoni konkurentsipoliitika aastaaruande kohta annavad parlamendi panuse konkurentsipoliitika kujundamisse ja suunavad parlamendi seisukohti meie ühiskonna konkurentsipoliitika probleemide lahendamiseks.

Radostina Parenti
02/2020

